

Jeg vilde gerne i Dag, for saa vidt den højtærede Formand ikke vilde have sat sig imod det, have holdt en pæn Jubilæumstale for den højtærede Finansminister, der i Gaar fejrede 25 Aars Jubilæum som Politiker. Den højtærede Finansminister hører jo ikke til de usympatiske Mænd i vort politiske Liv, den højtærede Finansminister er endog en højtbegavet Mand og ved altid, hvad der er det rigtige, det føler jeg mig overbevist om. Ulykken hos ham er blot, at han altid gør det gale. Det have vi set ved adskillige Lejligheder. Tilfældet har gentagne Gange banket paa den højtærede Finansministers Dør og meldt sig hos ham, saa han havde kunnet knytte sit Navn til store Begivenheder i Fædrelandets Historie, men den højtærede Minister tog hver Gang fejl, og nu sidste Gang, der er kommet et Tilfælde, hvor han havde kunnet knytte sit Navn til en meget stor Begivenhed i Landets Historie, forekommer det mig, at han ogsaa har taget sørgelig fejl. Den Dag, dette Lovforslag skulde fremsættes, mødte jeg med store Forventninger og med megen Interesse, men jeg maa sige, at jeg blev skuffet, efterhaanden som den højtærede Minister fremsatte et Lovforslag, hvori der ikke stod noget Navn Neergaard skrevet, men hvori der kun stod et eneste Navn, nemlig Navnet H. N. Andersen. Her er aldeles ingen Grund til, saaledes som det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) gjorde, at støde i Glædesbasuner over det foreliggende Lovforslag; thi Regeringen kan sandelig ikke pynte sig med det.

Det, jeg her siger, gælder ikke alene den nuværende Finansminister, men lige saa meget den afgaaede, det ærede 6te Medlem for 1ste Landstingskreds, Edvard Brandes, det gælder ogsaa Amtmand Brun fra Aalborg, de tre Ministre, der have været Ministre i den Periode, hvor det grundlæggende Arbejde for Udvidelsen af St. Thomas' Havn skulde være foregaaet. Disse tre Ministre kunne maaske til Undskyldning svare, at de i den Tid kun have haft eet at tænke paa, nemlig at skaffe Penge, at stifte Laan og lave nye Skatter. Det er naturligvis en Undskyldning, men det er ikke nogen Undskyldning, som kan blive tagen for gode Varer, naar man ser paa saa stort et Projekt som det, der her foreligger. Heller ikke de to tidligere Finansministre er der Grund til at rose, den første var Christoffer Hage, det var ham, der nedsatte den vestindiske Kommission, der forekommer det mig, havde en ret forfæjlet Sammensætning. Den kom

til at bestaa af 4 Medlemmer, senere Trafikminister Jensen-Onsted, Kammerherre Scavenius, Borgmester Rosenstand fra Helsingør og Generaldirektør Nordlien. Naar man læser den af disse Herrer afgivne Betænkning igennem, viser det sig, at disse 4 Mænd ganske have manglet Sans for, hvilke Fremtidsmuligheder St. Thomas' Havn sad inde med. Det var en Fejl, at denne Kommission blev sammensat saa ensidig. Hvorfor blev der ikke i den sat en Mand som Havnebygmester Møller, hvorfor blev der ikke som Medlemmer indsat særlig sagkyndige Mænd paa Havneomraadet, saa at man den Gang kunde have faaet en Betænkning og en Undersøgelse, som vilde have godtgjort, hvilken stor Betydning der i Fremtiden kunde tillægges St. Thomas' Havn?

Kommissionen gik i Virkeligheden stik imod Etatsraad H. N. Andersen, idet Kommissionen om St. Thomas' Havn har skrevet følgende: „Hvorvidt St. Thomas som tidligere ogsaa i Fremtiden vil kunne blive Forsyningssted for andre vestindiske Øer end St. Jan og St. Croix, er tvivlsomt, et direkte Opland for den synes kun de nærmest liggende smaa engelske Øer at være, og en Betingelse for at bevare dem som Opland maa det endda være, at der tilvejebringes en tidssvarende Forbindelse med dem.“ Det er jo et meget pessimistisk Syn, der er anlagt paa St. Thomas' Havn i denne Kommissionsbetænkning. Og den er endda afgiven i August Maaned 1903, men den 14. Juli samme Aar udsendte Etatsraad H. N. Andersen til private Mænd, Forretningsmænd og lignende her i Landet, en af ham skreven Afhandling om de vestindiske Øers Fremtid efter Panama-Kanalens Aabning. Han udviklede deri, hvilken Revolution der vilde opstaa derved i den internationale Skibsfart. Han udviklede, hvorledes den store Handel, der findes særlig i det Distrikt, der kaldes Orinocodeltaet, den sydlige Del i det karibiske Hav, maa drages mod Vesten.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Maa jeg spørge det ærede Medlem, om det er et privat Skrift, han benytter?

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Nej, det er et Skrift, der er stillet til min Raadighed, og det er aldeles ikke privat. Etatsraad H. N. Andersen udvikler her, hvorledes den store Handel ved Orinocodeltaet vil drives mod Vest og op imod St. Thomas' Havn, og det vil føre til, at St. Thomas bliver en stor Verdens-